

[Statsministeren]

Så vil jeg godt opholde mig lidt ved det andet hovedtræk i regeringens beskæftigelsestanker for de allernærmeste år. Dette andet element, denne anden hovedhjørnestein i regeringens politik er jo en øget uddannelses- og arbejdsmarkedsindsats. Regeringen fremlagde i april det store udspil til reformer på arbejdsmarkedet, som sikrede en orlovsreform og en helt ny og bedre indsats for de forsikrede ledige. Den ledige får bedre og tidligere tilbud, og der vil være mulighed for en bedre fordeling af arbejdet, præcis som hr. Holger K. Nielsen med rette efterlyste. Det er vores ambition, at alle langtidsledige skal komme i aktivitet og beskæftigelse som følge af reformen.

Må jeg specielt her fremhæve uddannelsesorlov, forældreorlov og den nye forsøgsordning på sabbatområdet. Jeg tror, at netop orlovs- og rotationsordninger er og bør blive en af de allervæsentligste nydannelser på arbejdsmarkedet, som både kan sikre en opkvalificering og dygtiggørelse af arbejdsmarkedet og samtidig en bedre fordeling af arbejdet over det aktive liv. Denne indsats kan næsten ikke undervurderes, og vi kan forhåbentlig alle medvirke til at få den til at fungere i lokalsamfundene i samarbejde mellem erhvervsvirksomheder, fagbevægelse, kommuner og de mennesker, der skal nyde godt af den.

Desuden følger vi op med en yderligere styrkelse af indsatsen på arbejdsmarkedet. Der sker en markant styrkelse af voksen- og efteruddannelserne med op til 10.000 ekstra pladser allerede i 1994, og hertil kommer etableringen af godt 10.000 ekstra pladser i det ordinære uddannelsessystem senest i 1994. Den kommunale indsats for kontanthjælpsmodtagere styrkes og opprioriteres, og samlet vil reformerne gavne både de beskæftigede og de ledige.

Jeg synes også, det hører med i debatten i dag at sige et par ord om den skattereform, vi har taget fat på. Der bliver klart lavere trækprocenter for alle, så personskatten falder yderligere, og det er rigtigt at konstatere, at lavere marginalskat har gode virkninger for både den enkelte og konkurrenceevnen. Finansieringen har vi talt meget om, og jeg vil blot her nævne nogle stikord: Den består fortsat af fradragssanering, grønne skatter og en tiltrængt lukning af en lang række huller på skattetækningsområdet, som vi har været plaget af i gan-

ske mange år. Ingen vil komme til at betale mere i skat, fordi de har lånt til egen bolig, lejeværdien nedsættes, og der gives en række forbedringer for boligejerne, der direkte sigter mod at få øget omsætningen på boligområdet.

Det væsentligste på kortere sigt er måske, at regeringen helt bevidst har fundet det rigtigt at lægge op til en underfinansiering i starten, samtidig med at det påpeges, at der efter nogen tid opnås balance i finansieringen. Det er netop dét, der er brug for i en tid, hvor arbejdsløsheden er så massiv, som tilfældet er. Skattereformen skaber mulighed for et økonomisk opsving, som modvirker den negative effekt på statsfinanserne.

Allerede i tirsdags startede debatten om skatteforslagene jo for fuld udblæsning her i Folketinget. Jeg håber, når temperamenterne er kommet lidt ind i smult vande, at vi alligevel får en både god og grundig behandling og også kan lande på den bredest mulige tilslutning til forslagene – naturligvis efter den forhandlingsrunde og de mulige tilpasninger, der skal til.

Alt i alt lægger regeringen på lidt kortere sigt op til en midlertidig og kontrolleret indsats og på lidt længere sigt op til strukturelle ændringer, som er afgørende for, at vi kan fastholde den vending i arbejdsløsheden, vi her lægger op til.

Her og nu sker der et stort ryk opad i den økonomiske aktivitet, og regeringen lægger ud med et udspil, som samtidig skal betragtes som udspillet for rammerne i finansloven for 1994. Når det private initiativ får medvind og væksten tager fart, nedtrappes den målrettede indsats for at knække arbejdsløshedskurven, og med regeringens udspil timer vi altså vækstinitiativet på en sådan måde, at det kan finjusteres, efterhånden som væksten i den private sektor stiger.

Uden disse nye beslutninger ville ledighedstallet jo stige til langt over 360.000 i 1994, men nu er der udsigt til, at vi kan bringe det ned – og forhåbentlig langt ned. Med de forbehold, der skal tages for beregninger og skøn, mener regeringen lige nu, at der skulle være udsigt til en reduktion af arbejdsløsheden i størrelsesordenen 40.000 personer i 1994 med det samlede udspil, vi her lægger frem, men lad os nu ikke gå ind i en debat om, hvorvidt der bliver 2.000 eller 5.000 færre arbejdsløse i 1994. Vi ved jo godt alle sammen, at det endelige arbejdsløs-